

POZMEŇUJÚCI NÁVRH
poslanca Národnej rady Slovenskej republiky Petra Osuského

k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov

(tlač 403)

1. V bode 4 sa v § 3 ods. 8 písm. d) v bode 2 za slovo „nehnutelnosti“ pripájajú slová „alebo nájomcu, ak má nájomnú zmluvu uzavretú s vlastníkom alebo so všetkými spoluvlastníkmi4e) na neurčitú dobu,“ a vypúšťajú sa slová „Poznámka pod čiarou k odkazu 4e sa vypúšťa.“

Odôvodnenie:

Pozmeňujúcim návrhom sa navrhuje zachovať doterajšiu právnu úpravu, keď sa súhlas vlastníka nehnuteľnosti nevyžaduje, ak ide o nájomcu, ktorý má nájomnú zmluvu na dobu neurčitú. Podľa dôvodovej správy „nájomná zmluva nezakladá právo pobytu a je na vlastníckovi, či nájomcovi súhlas k pobytu udelí“. Takáto zmena môže skomplikovať získavanie trvalého pobytu ľuďom, ktorí dlhodobo žijú v prenajatých bytoch a ako trvalý pobyt majú evidované svoje pôvodné bydlisko, v ktorom už roky reálne nebývajú. Na prvý pohľad môže táto zmena pôsobiť ako snaha vo väčšej miere rešpektovať vlastnícke práva vlastníka nehnuteľností (nájomcovia sa nebudú môcť prihlásiť na trvalý pobyt v prenajatej nehnuteľnosti bez výslovného súhlasu jej vlastníka). Prihlásenie občana na trvalý pobyt má však len evidenčný charakter a nezakladá nijaké právo k nehnuteľnosti, ani k jej vlastníckovi (§ 3 ods. 3 zákona), preto v skutočnosti nejde o reálny zásah do vlastníckych práv vlastníka nehnuteľností. Navyše podľa § 7 ods. 1 písm. f) zákona ohlasovňa záznam o trvalom pobyte zruší na návrh vlastníka „občanovi, ktorý nemá k budove alebo jej časti žiadne užívacie právo“, čiže po skončení nájmu môže vlastník nehnuteľnosti dosiahnuť aj zrušenie trvalého pobytu. Vzhľadom na uvedené je táto navrhovaná zmena problematická a spôsobí väčšie praktické problémy občanom, ktorí žijú v prenajatých nehnuteľnostiach, ako by priniesla reálny prospech vlastníkom takýchto nehnuteľností.

2. Bod 16 znie:

„§ 9 sa vypúšťa.“

Odôvodnenie:

§ 9 upravuje pobyt občana v zahraničí a znie: „Občan, ktorý má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a ktorý sa pripravuje na vycestovanie do zahraničia na dobu dlhšiu ako 90 dní, pred vycestovaním ohlásí túto skutočnosť ohlasovní v mieste trvalého pobytu; v ohlásení uvedie štát a miesto pobytu a predpokladanú dobu pobytu.“ Bod 16 vládneho návrhu zákona nahrádza slovo „ohlásí“ slovami „je povinný ohlásiť“. Zmena má umožniť správne

orgánu postihovať nesplnenie tejto povinnosti ako priestupok a ukladať zaň sankcie. Navrhovaná úprava je nevhodná a nadmerne a neodôvodnene zasahujúca do slobodného pohybu a súkromia občanov. Ak občan nemá v úmysle zrušiť trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, nie je nevyhnutné ukladať mu povinnosť hlásiť pobyt v zahraničí, hoci ide o pobyt dlhší ako 90 dní. Rovnako nevhodné a nesprávne je občana za nesplnenie takejto povinnosti sankcionovať. Pozmeňujúcim návrhom sa navrhuje § 9 zo zákona vypustiť a neukladať občanom povinnosť hlásiť pobyt v zahraničí.

3. V bode 19 v § 10a ods. 3 znie:

„(3) Občan je povinný pri hlásení pobytu prostredníctvom centrálnej ohlasovne vyplniť požadované elektronické formuláre a podpísať ich zaručeným elektronickým podpisom. Ak občan chce hlásiť pobyt prostriedkami, ktoré nebudú podpísané zaručeným elektronickým podpisom, oznámi centrálnej ohlasovni údaje potrebné na hlásenie pobytu na tlačive podľa vzoru uverejneného na webovom sídle ministerstva a na ústrednom portáli verejnej správy a uzavrie s ministerstvom písomnú dohodu o elektronickom hlásení. Dohoda obsahuje najmä náležitosti elektronického hlásenia, spôsob overovania elektronického hlásenia a spôsob jeho preukazovania. Vzor elektronických formulárov zverejní ministerstvo na svojom webovom sídle a na ústrednom portáli verejnej správy.“

Odôvodnenie:

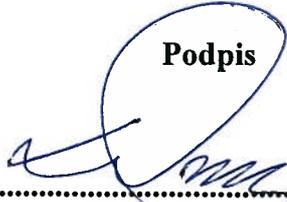
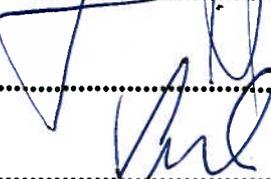
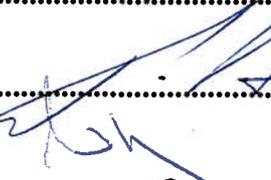
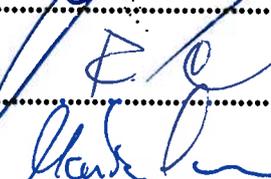
Vládny návrh zákona predpokladá možnosť elektronickej komunikácie občanov s centrálnou ohlasovňou výlučne prostredníctvom zaručeného elektronického podpisu. Systém zaručeného elektronického podpisu nie je v súčasnosti dostatočne rozšírený. Jeho využívanie nie je efektívne pre občanov, ktorí ho nepotrebujú využívať viacnásobne. Aj samotná dôvodová správa k vládnemu návrhu zákona k tomu uvádza, že „sa v počiатku poskytovania tejto služby bude musieť požadovať ako záruka na ich pravdivosť zaručený elektronický podpis. V budúcnosti postupom elektronizácie verejnej správy sa počíta s ďalším zjednodušovaním tejto agendy“. Komunikácia občanov s centrálnou ohlasovňou musí byť regulovaná. Nie je možné, aby občania ohlasovali zmenu pobytu z neregistrovaných e-mailových adries. V budúcnosti by malo prísť k vytvoreniu nového, jednoduchšieho systému elektronickej komunikácie občanov so štátom, napr. na spôsob dátových schránok občanov pre komunikáciu s verejnou správou, aký funguje v Českej republike. Kým príde k vytvoreniu tohto nového systému, navrhuje sa pozmeňujúcim návrhom ako dočasné riešenie zaviesť analogickú úpravu k úprave spôsobu podania daňovým orgánom v zákone č. 529/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá umožňuje komunikáciu daňových subjektov so správcom dane aj bez zaručeného elektronického podpisu.

4. V bode 34 sa v § 23c ods. 3 nahrádza slovo „nevedie“ slovom „vedie“

Odôvodnenie:

Podľa vládneho návrhu zákona „(3) Fyzická osoba, o ktorej sa nevedie informácia v registri, môže požiadať o informáciu o svojich údajoch z registra fyzických osôb.“ Pozmeňujúcim

návrhom sa opravuje zjavná chyba v návrhu. Register nemôže poskytovať informácie o údajoch osôb, o ktorých nevedie informáciu.

Meno a priezvisko	Podpis
1. PETER OSUSKY	
2. Jozef Mihál	
3. Libomir Gallo	
4. Lucie Nicholsonová	
5. Richard SULIK	
6. Martin Peliáček	
7. MIROSLAV BEBIAN	
8. Štefán Šimon	
9. ANDRĚJ HŘEŠTĚL	
10. František CHITEL	
11. MARTIN CHREŇ	
12. JURAJ DROBA	
13. DANIEL KRTOČEK	
14. ZUZANA LIŠKOVÁ	
15. Jozef KOLLÁR	
16. FRANTIŠEK ŠEBEN	
17. IVAN ŠTEFANEC	